

Enric Auquer: "Si uns nois catalans acaben radicalitzant-se, penso quina responsabilitat hi tinc jo"

Juntament amb Diana Gómez i Mònica López encapçala el repartiment de 'Cronos', thriller policial sobre el 17-A

'Cronos' arriba aquest divendres a les sales de cinema amb la voluntat de reconstruir les 124 hores posteriors als atemptats del 17-A, des de l'atac a la Rambla de Barcelona fins a la localització dels membres de la cèl·lula gihadista sorgida a Ripoll. El thriller policial, dirigit per Fernando González Molina i amb guió d'Alberto Marini, és protagonitzat per l'empordanès Enric Auquer, Diana Gómez i Mònica López. En una entrevista amb l'ACN, Auquer reivindica la necessitat de fer autocrítica nou anys després dels atemptats, més enllà de la responsabilitat dels mateixos terroristes. "Si uns nois catalans acaben radicalitzant-se per un fill de puta, l'imam, hem de pensar quina responsabilitat tenim nosaltres, sobre què hem fallat", reflexiona l'actor. La pel·lícula 'Cronos' parteix d'un procés de documentació de més de dos anys, a càrrec del guionista Alberto Marini i els periodistes Nacho Carretero i Arturo Lezcano. L'equip va recopilar testimonis i informació sobre els quatre dies posteriors als atemptats abans de decidir quina història volia explicar. "Ens vam amagar de la realitat al màxim possible, sense tenir una idea preconcebuda de per on tirar", explica Marini. El guió també incorpora el testimoni de persones que van participar directament en l'operatiu i en la gestió de la crisi, com la llavors cap de premsa dels Mossos, Patricia Plaja, interpretada al film per Diana Gómez. Enric Auquer va parlar amb l'inspector Jordi Rodón, en qui s'inspira el seu personatge, mentre que Mònica López va conversar amb Núria Perpinyà, assistent social a Ripoll. En aquest sentit, el director, Fernando González Molina, explica que conèixer les persones en què es basaven els personatges li va permetre entendre com havien viscut aquelles hores i traslladar aquesta experiència als actors. L'equip de 'Cronos' també ha evitat mostrar sang o una recreació explícita dels atemptats, i ha optat per plasmar la tensió de la persecució policial. En aquest sentit, Marini assenyala que aquest dimecres van fer un passi especial amb víctimes del terrorisme, que els van agrair el tractament "no morbós i no escandalós" dels fets, i més orientat a "preservar la memòria" del que va passar. "Avui és l'estrena oficial i estic molt més relaxat", admet. Tot i que el desenllaç és conegut, González Molina defensa que el film manté la tensió, perquè l'espectador va descobrint els fets al mateix temps que els personatges. El director explica que ell mateix va conèixer durant la documentació detalls de l'operatiu que desconeixia i que aquesta descoberta progressiva és la que permet construir el thriller. Més enllà de la persecució policial, la cinta incorpora la gestió de la informació durant l'operatiu i, especialment, les conseqüències que els atemptats tenen a Ripoll. Per a González Molina, aquestes tres dimensions —la recerca dels terroristes, la lluita pel control de la informació i la ferida social oberta— conviuen en una història que intenta explicar què va passar durant aquelles 124 hores des de diferents punts de vista. Marini considera que el cas de Ripoll permet abordar també els interrogants que van quedar oberts després dels atemptats. La pel·lícula mostra la incredulitat d'una comunitat que coneixia els joves que posteriorment es van radicalitzar i planteja els dubtes sobre com es pot produir aquest procés. Destaca el paper de l'Anna (Mònica López), agent dels Mossos a Ripoll, que "sembla els dubtes i dilemes que el veí de Ripoll pot haver viscut al llarg d'aquests anys". "Era important que aquesta pel·lícula fos el retrat de quatre dies, sobre la recerca dels terroristes, però també posar la llavor del dilema de molts ciutadans que es qüestionen com relacionar-se amb el món de l'islam", sosté el guionista. Posa com a exemple la ciutat de Ripoll, d'on va sorgir la cèl·lula gihadista i, posteriorment, un partit islamòfob com Aliança Catalana. En aquest context, Auquer defensa que la pel·lícula no es limita a assenyalar els responsables dels atemptats, sinó que pot servir per obrir una reflexió sobre el paper de la societat en els processos de radicalització. L'actor considera que la deshumanització i el racisme poden generar un context que un radicalitzador sigui capaç d'aprofitar i reivindica preguntar-se "sobre què hem fallat". "Aquests xavals tenen totes les responsabilitats dels seus actes, però si

acaben radicalitzant-se, hem de fer aquest exercici d'autocrítica", defensa el protagonista de 'Cronos'. I afegeix: "Hem de pensar sobre la responsabilitat que aquests nois hagin pogut sentir racisme i que hagi estat una espurna. Espero que la pel·lícula fiqui aquesta llavor". I rebla: "Si tots ens comprometéssim a estimar-nos una miqueta més, segur que no hi hauria aquestes violències. És el que m'agradaria deixar-los als meus fills". Diana Gómez també interpreta els fets com una ferida que continua present. L'actriu considera que el trauma del 17-A té "conseqüències directes" en la societat actual i que els personatges de 'Cronos' funcionen en part com un mirall d'aquests dubtes. Per això, Gómez defensa que és "responsabilitat de tots" avançar cap a "una societat on ens puguem mirar, més empàtica i més humanista". Per la seva part, Mònica López confia que la pel·lícula no ofereixi respostes tancades, sinó que obri preguntes. L'actriu considera que seria positiu que els espectadors sortissin del cinema reflexionant sobre la responsabilitat individual i col·lectiva davant del que va passar i de les conseqüències que encara perduren. "Seria fabulós", afirma. 'Cronos' és una producció de Nostromo Pictures, Beta Fiction Spain i Hogar Producción AIE, en coproducció amb 3Cat, amb la participació de RTVE, Movistar Plus+ i HBO Max.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/09/03/enric-auquer-uns-nois-catalans-133912900.html>